

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Desiderius. Dialogvs Vere Pius, & Comprimis Iucundus, De
Expedita Ad Dei Amorem Via**

Comalada, Miguel

Elvaci, 1685

Cap. I. De Amoris Dei Probatione & exercitione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60062](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60062)

PARS III.

*De Amoris DEI probatione
& exercitatione.*

CAPUT I.

UBI igitur Desiderius tam
insigne & jucundum est
Palatium conspicatus, re
ipsaque didicit, usque
adeò molestum, difficile ac tædio-
sum iter tam suavem habere termi-
num, impendiò lætatus est. Ac-
cessit autem ad fores, quas, cum clau-
sas offendisset, pulsare & clamitare
cœpit. Atqui post multos clamo-
res, iteratasque identidem pulsatio-
nes,

nes, nemo, qui illi responderet, aderat. Tum verò Simplicitas, necesse est, inquit, Desideri, ut clames fortiter. Id namque si feceris, fieri non poterit, quin te exaudiant, etiamsi vel somno depressi, vel surdastri sint. Arripe binos hosce malleos à foribus pendentes, iisque pulsa ostium, moxque, ut patefaciant, advolabunt. (Enimverò pendebant illic mallei duo ad fores palatij, quorum alter Suspirare, alter plorare dicebatur.) Clama & pulsa viriliter. Neque enim istæ hîc portæ forent, si nemini aperirent. Mihi quidem eâ causâ hîc affixi mallei videntur, ut illis pulsantibus referent aditum. Ita jam Desiderius multùm diuque clamando, & malleis pulsando perseverârat, antequam DEI Amor illi patefaceret, qui tamen non est à Desiderio agnitus. Ait autem illi Amor DEI: Quid tibi vis frater, aut quid hîc quæris? Fortassè tam diuturnæ expectationis,

cre-

crebraque pulsationis jam pertæduit,
 Sed ut eorum qui huc accedunt, pa-
 tientiam & longanimitatem explo-
 remus, surdos nos simulamus. Fitq;
 haud rarò, ut, ubi quempiam tædere
 conspiciamus, sibi que persuasum ha-
 bere, nullo negotio adventanti mox
 ostium debere patefieri, ita eum re-
 cedere, ut advenerit, sinamus, fo-
 ribus non reſeratis, eò quòd nemini
 huc intrandi fit potestas, qui se id
 meritum, sive dignum ac idoneum,
 nosque id jure facere debere arbitretur.
 Tùne ergo ejusmodi es? *DESID.*
 Neutiquam, mi Domine. Nam
 tametsi innumeros eluctatus sum,
 atque exantlavi labores ac pericu-
 la, nihilo seciùs certus sum, me, qui
 huc intrò admittar, non esse meri-
 tum, imò indignum esse, nisi pro
 tua benignitate & misericordia
 me placeat introducere. *AMOR*
DEI: Quamobrem intrò petis reci-
 pi? Quid hisce in ædibus captas vel
 expetis? *DESID.* Equidem, mi
 Do-

Domine, ab Humilitatis Domo huc
 veni, gravibus hisce ac honestissi-
 mis mihi adjunctis sociis & comiti-
 bus, atque per Patientiæ semitam,
 sive iter compendiarium profectus
 sum, idque solâ Amoris DEI, qui
 isthic demorari dicitur, inquiren-
 di causâ. AMOR DEI: Nullûm-
 ne documentum adfers, quo certum
 fiat, te ex Humilitatis ædibus adve-
 nisse? DESID. Geminum, mi
 Domine, documentum adfero, quo-
 rum alterum in Humilitatis Domo
 mihi collatum est, diciturque Co-
 gnitio sui: alterum ipse in itinere
 mihi descripsi, quòd DEI Cogni-
 tio appellatur. AMOR DEI: Sa-
 tis mihi placet, tam bene tibi esse
 provisum atque prospectum. At id
 mihi respondeas velim, putésne ob
 hanc geminam cognitionem, debe-
 re nos jure ac meritò intrò te recipere?
 DESID. Absit, ita ut sentiam,
 sola, ut dixi, gratiâ & benignitate
 vestra huc intromitti peto. Siqui-
 dem

dem certum non habeo, sitne utraq;
hæc Cognitio, quâ instructus sum,
rectè an perperam scripta. Id qui-
dem dubium non est, me in Humi-
litate domo aliquamdiu esse mora-
tum, atque inibi tum domum ipsam,
tum virgines omnes, earumque
conditiones, illis indicantibus, mi-
hi esse perspectas ac exploratas. At-
qui utrùm fructus illic comestos be-
ne concoxerim, iidemque satis se-
derint stomacho meo, quamvis gu-
stu suaves essent, me nescire fateor:
Sed neque id compertum habeo,
num in itinere fructum aliquem fe-
cerim, nec ne. Sæpè namque ce-
cidi, vepres & tribuli crebrò me
confixerunt, comitesque mei pa-
rùm abest, quia vi huc me perdu-
xerint. Itaque mi Domine, nihil
est ex his omnibus, quæ mecum fe-
ro, de quibus certum te possim effi-
cere, præterquam de malitia, vili-
tate, desidia & imperfectione mea.
Quapropter inter alias, quæ me
Amo-

Amoris DEI inquirendi gratiâ huc accedere fecere, causas, isthæc una est, quòd aliorum relatu didici, insignem eum esse chirurgum, optoq; ab illo purgari, venamque mihi incidi. Aiunt etiam solo intuitu mox eum etiam intùs in corde latentia nôsse vitia & defectus, & quibuscunque manum admoveat, eos omnino purgare. AMOR DEI. Quid causæ est, cur ita sanus ac purus velis effici? DESID. Id scilicet, quòd (ut ex aliis percepi) nemini huc datur ingredi, qui immundus sit, sed puris duntaxat, sanis & immaculatis. AMOR DEI. Quando igitur totam spem & fiduciam tuam nostris in manibus constituisti, parumper hîc expecta. Non enim poteris huc ingredi, aut cum Amore DEI colloqui, nisi priùs cum illius puero sis collocutus. Age igitur, paulisper hîc subsiste. Equidem puerum accersitum ab eo, isque planè te edocebit.

ac

ac instituet, quicquid faciendum tibi fuerit, quò cum illius Domino possis habere sermonem.

De Amore proximi.

CAPUT II.

INtereà Desiderius adventum pueri, qui eum ad Dominum suum introduceret, cupidissimè præstolabatur. Atque ecce egredientem intuitus est. Dicebatur autem puer, Amor Proximi. Tum verò immenso affectus gaudio Desiderius, ob amorem ingentem, quo pueri herum prosequeretur, à lachrymis præ lætitia sibi temperare non potuit.

AMOR PROXIMI. Cur lachrymis oculi humescunt & madent tui, quando hisce in ædibus omnes hilares sunt, nec quisquam ploratus edit?

DESID. Lachrymas hasce non dolor aut inæror, sed gaudium exprimit.

AMOR.